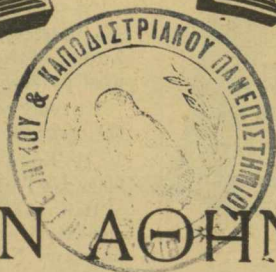

Ι Ρ Ι Ε

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ: Διά τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δρ. 6 — Διά τὸ Ἐξωτερικὸν ἑτησίως φραγκα χρ. 7.

ΕΤΟΣ Α΄.

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν

Ὁδὸς Πιερὰκ, ἀριθ. 15 β (πλησίον Μητροπόλεως)

ΑΡΙΘ. 16.

1 Μαΐου 1898

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ τῶν ἀνεκδότων Ἀχιλλέως Παράσχου. — Κατόπιν ὀνειρου— Ἀσμάτιον. — Ἱερὰ συνοδία, ὑπὸ Ν. Μπενάκη. — Διά μίαν νύκτα ἔρωτος, Δίμυλ. Ζολᾶ μετὰφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Γ. Νικολοῦδη. — Τὸ Κύκνειον ἔσμα τοῦ Λεοπάρδου ποίημα Στεφ. Μαρτζώκη. — Κλεοπάτρα ἱστορικαὶ Σελίδες, ὑπὸ Παν. Τσεκούρα. — Λόγια κρυφά, ὑπὸ Μαρίκας Πίπιζα. — Παραμονὴ Πρωτομαγιάς, ὑπὸ Ἀλέκου Βραχνοῦ. — Τα χροῖνια, ὑπὸ Γ. Βαρβάτη. — Τὸ Τυραννικὸν ἀγγεῖον, διήγημα ὑπὸ . . . — Ψηφιδωτῶν. — Νέα βιβλία. — Ἀλληλογραφία

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

1898

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΜΗΧΕΛΗ ΚΑΙ ΠΕΤΑ

Ἐν Πάτραις

Ἄπαντα τὰ εὐρωαϊκὰ ποτά. Ζύθος ἐγγώριος, Μονάχου καὶ Βιέννης, Ζυμπόν, εὐρωπαϊκοὶ τυροὶ. Κονιάκ, κτλ.

Ὁ ἐπὶ πεντατίαν σπουδάζας ἐν Παρισίοις καὶ Γερμανίᾳ ἰατρός κ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΣ

Δέχεται 8—9 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ.

Ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 6—παρὰ τῆ πλατ. Ἐλευθερίας

ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΣΑΪΤΑΔΖΕΪΝΑΜΠ

Οἱ Εἰδικοί Ἴατροὶ κ. κ. Φραγκοπανάγης Ι. Τσάμης, Ναούμ Βόβλας καὶ Ε. Βαλαμῆς, ἐκτὸς τῶν κατ' ἰδίαν γνωστῶν αὐτῶν Κλινικῶν, ἴδρυσαν ἀπὸ κοινου Πολυκλινικὴν ἐν τῇ συνοικίᾳ Σαΐτα Ζεΐναμπ, παραπλευρῶς τοῦ ὁμωνύμου Τεμένους

Δέχονται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 11 π. μ. μέχρι τῆς 1ης μ. μ.

Οἱ κατὰ πρότον προσερχόμενοι ἀσθενεῖς ἐξετάζονται ἀπὸ κοινου.

Ἐν τῇ εἰρημένῃ Πολυκλινικῇ ἐκτελοῦνται πᾶσαι αἱ ἐγχειρίσεις, αἱ δὲ ἐγχειριζόμενοι δύνανται νὰ νοσηλεύωνται ἐν αὐτῇ, ἐνθα ὑπάρχει τμήμα μετὰ κλινῶν καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ, ἐκπληροῦν πάντας τοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς.

Πρὸς δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ Πολυκλινικῇ ἐφαρμόζονται, ἢ ἡλεκτροθεραπεῖα, ἢ ὑδροθεραπεῖα καὶ ἡ μάλαξις Massage ὑπὸ τοῦ εἰδικου κ. Σ. ΒΟΝΔΑ.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Ο „ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ“

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΛΑΚΑΚΗ

Ὁδὸς Ἐρμού· κάτωθι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν γλυκυσμάτων, φοντάν, ἀρίστης ποιότητος, καθαρότητος, περιποίησης δι' ὅλα τὰ γούστα.

Τιμαὶ Δημοκρατικαί.

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΔΩΔΙΜΑ ΕΙΣ ΤΟΥ Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Ὁδὸς Σερῖψ-Παύσα Ἀλεξάνδρεια (Αἰγύπτου)

Ἐπεύθετε εἰς τὸ

ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΟΚΟΛΑΚΗ

Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου Ἀθῆναι

Εὐρίσκονται αἱ στερεώτεραι ἀγγλικά κλίνας καὶ πάντοτε εἶδους ἐπιπλα, καθίσματα Βιέννης καὶ κτλ. καὶ πάντα ταῦτα εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνάς.

ΜΙΧΑΗΛ ΒΕΝΙΕΡΗΣ

Φωτογράφος

Ὁδὸς Μουσικίου Ξενοδοχείου ὁ «Νεῖλος»

ΚΑΙΡΟΝ (Αἰγύπτου)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 7

Σιγαρίττα Νέστορος Τσανακλή

Τεῖα Κεϋλανησῶν· Εἶδη Κίνας· Ἰαπωνίας· Ἰνδιῶν καὶ Αἰγύπτου

ΧΑΛΒΑΔΟΠΟΙΕΙΟΝ Ἐν Πάτραις

Ἀδελφῶν ΤΣΟΥΡΗ

Ὁδὸς Ρήγα Φεραίου πλησίον πλατείας Γεωργίου Α'

ΔΗΜ. καὶ ΠΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΪΟΥ ΠΑΝΤΟΠΩΛΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η "ΕΥΡΩΠΗ,"

Ἐν Ζακύνθῳ

ΣΠ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΥ

Καθαρῶς δωματίων ἑκτοκός—Μαγειρικὴ οἰκιακὴ

Θ. ΛΙΒΑΘΥΝΟΣ ῥάπτης ὁδὸς Πετράκη ΑΘΗΝΑΙ

Ντύνει χωρὶς νὰ γούνη

ὁδὸς Πετράκη ΑΘΗΝΑΙ

Τὰ κατωτέρω νεώτατα εἰκονογραφημένα μυθιστορήματα, πωλοῦνται, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐκδότου ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ (ἐναντι Μητροπόλεως—Ἀθῆνας), ἀποστέλλονται δὲ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου:

Τὸ Τορπιλλοδόλον, ναυτικὸν ἔργον τοῦ γλυκυτάτου Γάλλου μυθιστοριογράφου Πέτρου Μαέλ, μετ' ἐξαισίας ὁλοσελίδους εὐρωπαϊκὰς εἰκόνας φρ. 2.—

Ἡ Κυρία μετὰ τὰ Μαργαριτάρια, τὸ ἐκλεκτότερον μυθιστόρημα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμα, υἱοῦ, μετὰ 20 εἰκόνων.— Ἡ Κυραὴ Θάλασσα, ὠραῖον ἔργον τοῦ Πέτρου Μαέλ, καὶ 20 διηγήματα ἐκλεκτὰ μετὰ πολλῶν φρ. 3.—

Κοινωνικὸς Πόλεμος, αἱ (Τρεῖς) μυθιστορία Καρόλου Μερουέλ, μετὰ 20 εἰκόνων ὁλοσελίδων εὐρωπαϊκῶν φρ. 3.—

Ἡ Ἐραμένη τοῦ Βασιλέως, ἱστορικὴ μυθιστορία (ἐπὶ Δουλοβίκου ΙΔ') μετὰ 40 καλλιτεχνικῶν ὁλοσελίδων εἰκόνων εὐρωπ. φρ. 5.—

Πικουίλλος Ἀλλιάγας, τὸ ὠραιότατον μυθιστόρημα τοῦ Εὐγενίου Σκριβ μετὰ παραστατικῶν εἰκόνων λαμπρῶν κατὰ μέτρησιν τοῦ μακαρίτου Νικολάου Δραγοῦμη. φρ. 7.—

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΣΑΚΚΑ

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου

Ὑφάσματα Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας.— Κόπτης παρισινός.— Εὐθηνία ἑκτακτός.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (LAFOIR)

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΕΜΦΥΛΑΚΗ

Ἐν Λάρνακί τῆς Κύπρου

Ὅ, τι ζητήσετε θὰ τὸ εὐρετε εἰς τοῦ φιλοπροόδου κυρίου Καρεμφυλακῆ, ἀρώματα ἐκλεκτά, πῖλους Ἀγγλικούς, κομψοτεχνήματα, Κυπριακὰς ἀρχαιότητας, παλαιὰ γράμματόσημα Κυπριακὰ καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ τῆς πολυτελείας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΙΣΑΪΟΤΗΣ ΚΑΙ ΒΕΛΓΙΟΤΗΣ

Ἐν Λάρνακί τῆς Κύπρου

ΔΟΥΚΗ ΣΤΙΝΗ

JOSEF MOURAT

Larnaca Chypre

Ἀνταλλάσσει παντὸς ἔθνους γράμματόσημα.

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΡΩΣΣΟΥ

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου

Πωλοῦνται ἅπαντα τὰ διδακτικὰ βιβλία, μυθιστορήματα ἱστορικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ βιβλία, κλπ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Ο «ΠΟΛΕΜΟΣ»

ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΡΙΑΗ

Ἐν Λάρνακί τῆς Κύπρου

Εἶδη νεωτερισμοῦ Γυναικεῖα καὶ Ἀνδρική Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

GRANDE-BAR

ΖΑΧΑΡ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΔΟΥ

Ἐν Λάρνακί τῆς Κύπρου

Ζῦθος ἐξοχος, περιποίησης ἄκρα.— Σφαιριστήριον, Ἀναγνωστήριον, Μεζίδες μοναδικαί.

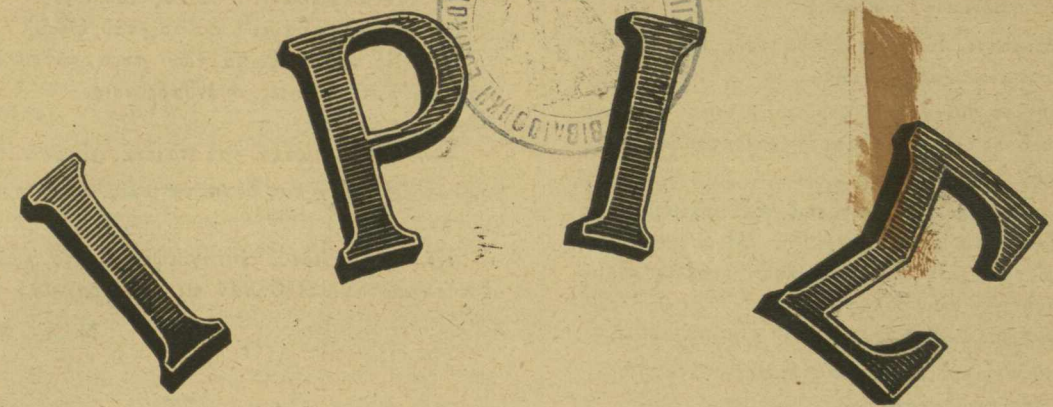
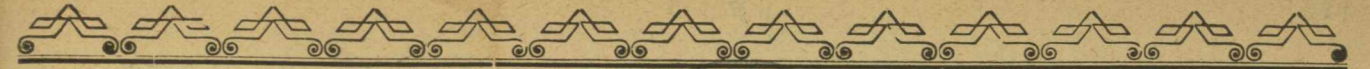
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ο ΤΡΟΟΔΟΣ

Ἐν Λάρνακί τῆς Κύπρου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΠΡΙΩΤΗ.

Ἐπίπλωσις λαμπρὰ — Καθαριότης ἄψογος.

Ἐστιατόριον

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ἜΤΟΣ Α'· ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 16

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔρχ. 6—διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φ.χ. 7

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1 Μαΐου 1898

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Κ. Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΝΕΙΡΟΥ

Δὲν φθάνουν τόσαις συμφοραῖς ποῦ τὴν καρδιὰ ξεσχίζουν,
(ζουν,

Ἐρχονται καὶ τὰ δνεῖρα γιὰ νὰ μᾶς τυραννοῦνε·
Πρέπει κλεισμένα κι' ἀνοικτὰ τὰ μάτια νὰ δακρῶζουν·
Ἴσως στὴ μαύρη μέσα γῆ μονάχα σταματοῦνε
Ἄχ, ἡ ἀκοίμητη αὐτὴ φαρμακευμένη βρῦσι,
Δὲν μᾶς ἐδόθη γιὰ τὸ φῶς, γιὰ τὴν ὠραία φύσι·
Μᾶς δόθηκε τὰ μάτια μας μονάχα νὰ τυφλώνη·
Τὴν πίκρα νὰ ποτίζουνε, ν' αὐξάνη, νὰ μὴ λυώνη...
Ἐρχετ' ὁ ὕπνος σπλαχνικός γιὰ νὰ μᾶς ξεκουράσῃ
Πλὴν 'κεῖνος ἀπ' τὴ μιὰ μεριά καὶ τῷ δνεῖρο ἀπ' τὴν
[ἄλλη

Καὶ πρὶν προφθάσῃ ἡ δύστυχη καρδιὰ μου νὰ ξεχάσῃ,
Τὴν ἐξυπᾶ τὸ δνεῖρο καὶ τὴν σπαράζει πάλι.
Εὐπνᾶς καὶ κλαῖς μετὰ δάκρυα στὴν κλινὴ σου κοιμᾶσαι
Καὶ δάκρυα δνειρεύεσαι καὶ δάκρυα θυμᾶσαι!
Καὶ ποῖός γινώριζει καὶ σ' αὐτὸ τοῦ τάφου μου τὸ χῶμα
Ἄν δνειρεύετ' ἡ καρδιὰ κι' ἂν κλαῖν' τὰ μάτι' ἀκόμα ;

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

...Ἐέρω πῶς γράφουνε· καλὰ θυμοῦμαι τὸ κονδύλι
τὸ χέρι πῶς τὸ πιάνει·

Πῶς ἀνεβαινεῖ ἄν δροσιὰ καὶ ἄν φωτιὰ ἄστὰ χεῖλην.
Τοῦ τραγουδιοῦ ἡ ἐμπνευσις καὶ ἄσπὴν καρδιὰ βλα-
[στάνει!

Ἐέρω πῶς γράφουνε· ἀλλὰ μ' ἐρήμαξεν ἡ μοῖρα·
Δὲν ἔμπορῶ μέσ' στῆς φωτιᾶς νὰ τραγουδῶ τὸν
πόνο,

Καὶ πέφτει ἀπ' τὰ χέρια μου μετὰ γογγυτὸ ἡ λύρα,
Καθὼς πέφτει βασίλισσα ἀπὸ μεγάλο θρόνο...
Ἄχ· τὸ ἀηδόνι ἀπέθανε· ζῆ μόνον τὸ κορμί του·
Ἴσως ἀκόμη κ' ἡ καρδιὰ ἀλλ' ὄχι κ' ἡ φωνὴ του.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΕΙΑ

(Πολεμική ανάμνησις)

Ὁ ἥλιος ἔμεσουράνει. Καύσων ἀφόρητος. Τὸ πᾶν πυριφλεγές καὶ ἀτμοσφαῖρα ἀσφυκτικῶσα.

Μακρόθεν ἠκούοντο συνεχεῖς οἱ κανονιοβολισμοὶ τῶν ἀντιμαχομένων πυροβολείων τοῦ Ἰμαρέτ καὶ τοῦ ἀμυντικοῦ στρατῶνος τῆς Ἄρτης.

Ἦτο ἡ δευτέρα ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου καὶ ἀμφοτέρωθεν ἡ ἐκδικησις εἶχε κορυφωθῆ. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐκαλύπτετο κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ πυκνῶν λευκῶν τολύπων ἐκ τοῦ καπνοῦ τῶν πυροβόλων.

Κάτω εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου ἐξηκολούθει ἡ μάχη τοῦ πεζικοῦ καὶ τὸ πῦρ ἑμαδὸν ἀντήχησεν δαιμονιωδῶς εἰς τὰς πέριξ χαράδρας.

Εἶχον ἀποκάμει ἀπὸ τὰς ἀδιακόπους πορείας καὶ τὰς ὑπαιθρίους νυκτερινὰς καταυλίσεις καὶ ἐπεθύμουν ὀλίγων ὥρων ἀνάπαυσιν ἐπὶ στιγμῆν.

Ἐσκέφθη ἐπὶ στιγμῆν καὶ ἀπεφάσισα.

Ἐξέκρινσα ἀπὸ τὸ Κοροδῆμο, ὅπου εὕρισκτο τὸ ἀρχηγεῖον καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ χωρίον Πέτα.

Ἡ δὸς δὺσβατος, ἀκατάστατος, σωστὸ μονοπάτι διὰ κατσίκια. Ἡ ἀπόστασις δύο ὥρας.

Φέρων τὸν ὄπλισμόν μου μ' ὄλην τὴν νεανικὴν ἡλικίαν μου ἐφαινόμην ὑπὸ τὸ βάρος τοῦτο ὡς γέρον κεκυρτωμένος.

Ἄλλ' ἡ εὐχαρίστησις τῆς μετ' ὀλίγον ἀναπαύσεως μὲ ἀνεκούφιζεν εἰς τὴν πορείαν.

Εἶχον κάμψει τὴν στενὴν χαράδραν τοῦ Θεοτοκίου καὶ ἀνηρχόμεν σιγὰ σιγὰ τὴν πλήρη χαλίκων ἀνωφέρειαν τοῦ χωρίου Πέτα, ὅτε ἔστην ἀποτόμως.

Μέσα στοῦ ἡλίου τὰς φλογερὰς ἀκτίνας μία ἱερὰ συνοδεία κατήρχετο.

Προηγεῖτο ἱερεὺς ἀσκεπὴς φέρων τὸ ἐπιτραχεῖλιον καὶ κρατῶν διὰ τῶν δύο χειρῶν του μετὰ μεγάλης εὐλαβείας τὴν ἁγίαν Μετάδοσιν.

Εἶποντο τρεῖς στρατιῶται κρατῶντες ἕκαστος καὶ ἀνά μίαν φιαλὴν οἴνου μαύρου.

Ὅταν ἐπλησίασα ἔστην, ἀπεκαλύφθη καὶ ἐποίησα τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Παρήλθεν ὁ ἱερεὺς καὶ ἡ δημοσιογραφικὴ περιέργεια δὲν μὲ ἀφήκεν. Ἐπλησίασα ἕνα τῶν στρατιωτῶν καὶ σεβόμενος τὴν ἱερὰν ἐκείνην συνοδείαν σιγὰ σιγὰ τὸν ἠρώτησα :

— Ποῦ πάτε ;

— Θὰ μεταλάβῃ ὁ λόχος μας πάνω στὸ Θεοτοκί, γιατί αὔριο τὸ πρωὶ θὰ προχωρήσουμε στὴ γραμμὴ τοῦ πυρός.

— Καὶ ἡμποτίλλεις ;

— Κρασί γιὰ τὴν μετάδοσι.

Τὴν στιγμῆν ἐκείνην ἐλησμόνησα τὴν κόπωσίν μου, τὴν εὐχαρίστησιν, ἡ ὅποια μὲ ἀνέμενε τῆς ἀναπαύσεως καὶ ἠκολούθησα τὴν ἱερὰν συνοδείαν.

Τὸ βᾶδισμά μας οὐδεὶς ἄλλος ἐτάραττεν εἰ μὴ οἱ ἦχοι τῶν πυροβόλων καὶ τῶν ὄπλων.

Μέσα εἰς τὴν ἱερὰν συνοδείαν, μέσα εἰς τὴν χαράδρα τοῦ Θεοτοκίου ἡ ἱερὰ συνοδεία ἀντιπροσώπευε τὸν Ἰψιστον τὴν θείαν παρηγορίαν εἰς τοὺς χριστιανούς στρατιῶτας.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐφθάσαμεν εἰς τὸν λόχον. Ἄμα

τῆ ἐμφανίσει τοῦ ἱερέως ὁ λόχος ἔφερον ὄπλα. Καὶ μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν τοῦ κεκοπιακῶτος ἱερέως ἤρξατο ἡ μετάδοσις :

— Μεταλαμβάνει ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ.

— Μεταλαμβάνει ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν στρατιωτῶν ἐζωγραφίζετο ἡ χαρά, ἡ πεποίθησις, ἡ ἐνθάρρυνσις.

Εἰς τὸ τέλος :

— Ὁ Θεὸς μαζὴ σας παιδιᾶ, εἶπεν ὁ ἱερεὺς.

— Ἡ εὐχή σας δέσποτά μας, ἀπήντησαν οἱ στρατιῶται.

Καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χωρίον Πέτα, οἱ δὲ στρατιῶται μετέβησαν εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός.

N. Γ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΣΤΗΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ

Δὲν πέθανε ὁ Ἀθάνατος — ἡ Δόξα δὲν πεθαίνει...

χιλιάδες χρόνια κι' ἂν διαβοῦν Ἀθάνατη θα μένη

Τῆς τέχνης σου ἡ ὠμορφιά, ἡ λάμψις τοῦ Ἀσματος Σου

Κ' ἡ Ἀρμονία τῆς Μούσας Σου, τῆς κοσμοζακουσμένης

Κάθε καρδιά Ἑλληνικὴ θε' ἂν' κ' ἕνας βωμὸς Σου,

ὦ Ψάλτη τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Φαρμακωμένης.

ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐξεδόθησαν «Μοσκιές» Κ. Πασσαγιάννη

A. ΖΟΛΑ

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΝΥΚΤΑ ΕΡΩΤΟΣ

(Συνέχεια.—ἀριθ. 15)

Καὶ αὐτὸς ὁ μικρὸς Κολομβέλ τὸν ἠνόχλει ἀεὶποτε διὰ τοῦ σκωπτικοῦ του γέλωτος. Ἡμέραν τινα, μεταβαίνων εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον, τὸν εἶδε πρὸ τοῦ παρθύρου του, μελετῶντα μουσικὴν τινα σύνθεσιν, καὶ ἔκτοτε, ὡς ἄκτις διήρχετο τῆς πλατείας, ἐγέλα μοχθηρῶς.

Ὁ Ἰούλιος ἐγνώριζεν ὅτι ὁ γραφεὺς τοῦ συμβολαιογράφου ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τοῖς Δεμαρσάν, τοῦθ' ὅπερ κατεξέσχιζε τὴν καρδίαν του, ὅχι διότι ἐζηλοτύπει τὸ ἀμβλωθρίδιον τοῦτο, ἀλλὰ διότι θὰ εἶδεν ὄλο τὸ αἷμά του διὰ τὴν ὑποκατασταθῆ, ἔστω καὶ διὰ μίαν ὥραν ἐν τῇ θέσει του. Ἡ μήτηρ τοῦ νεανίου ἡ Φραγκίσκη, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ μεγάρου διατελοῦσα, ἐπηγρύπνει ἤδη ἐπὶ τῆς Θηρεσίας, ἡ ὑπῆρξεν ἡ τιτθίς.

Ἄλλοτε ἡ εὐγενὴς κόρη καὶ ὁ μικρὸς χωρικός ἠλικιωθῆσαν ὁμοῦ, καὶ ἐφαινετο ἡδὴ ὄλωσ φυσικόν, ὅτι διεφυλάχθη μεταξὺ αὐτῶν δεσμός τις οἰκειότητος ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀναστροφῆς των.

Ὁ Ἰούλιος κατετήκετο ὡσαύτως, ὡς ἄκτις συνήντα τὸν μικρὸν Κολομβέλ χεῖλεσι διεσταλμένοις ἐκ χλευαστικοῦ μειδιάματος. Ἡ πρὸς αὐτὸν ἀποστροφή του ἠὔξησεν ἔτι μᾶλλον, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρετήρησεν ὅτι τὸ ἔκτρομα τοῦτο πολὺ ἀπέειχε τοῦ νὰ εἶνε ὡς ἐκεῖνος δυσειδής. Ἐκέ-

κτητο κεφαλὴν στρογγύλην γαλῆς, πρόσωπον ἐπιδερμίδος λεπτοτάτης καὶ ἄθρας, κεφαλὴν ὠρχίαν καὶ ἐν ταύτῳ διαβολικὴν, ὀφθαλμοὺς πρασίνους, λάμψεως ἐμφαινούσης ὑπουλόγητα, καὶ βοστρύχωμα χνοῶδες ἐπὶ τῆς σιαγόνης. Ἄ! ἐὰν καὶ αὐθις τὸν συνήντα εἰς τινα γωνίαν τῶν ὄχυρωμάτων, πόσον ἀκριβὰ θὰ τῷ ἐπλήρωσε τὴν εὐδαιμονίαν ταύτην τοῦ νὰ βλέπῃ ἀεὶποτε τὴν Θηρεσίαν οἴκοι.

Ἔτος διέρρευσε.

Ὁ Ἰούλιος ἦν δυστυχίστατος. Δὲν ἀνέπνεε πλὴν εἰμὴ διὰ τὴν Θηρεσίαν, ἡ καρδιά του κατόκει ἐντὸς τοῦ παγεροῦ μεγάρου ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ἀπέθνησκεν οὗτος ἐξ ἀδεξιότητος καὶ λατρείας. Ὅσας δὴποτε στιγμὰς διέθετε, μετέβαινε ἐν σπουδῇ καὶ τὰς διήρχετο ἐκεῖ, προσηλθὼν τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς στακτοχόρου πτέρυγος τοῦ γηραιοῦ οἰκοδομήματος, οὗτινος ἐγνώριζεν ἤδη καὶ τὰς ἐλαχίστας προσφύσεις τοῦ βρύου. Παρήλθον μακροὶ μῆνες, ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ταννῶν τὸ οὖς, καὶ ὅμως οὐκ ἐδυνήθη ἐτι νὰ ἐξακριβῶσι τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῆς ἐπισήμου ταύτης κατοικίας, ἐν ἣ ἐνεκλείετο καὶ ἰδεομεύετο ἡ ὑπαρξίς του. Συμπεφυρμένοι βόμβοι, λάμψεις ὠχραὶ καὶ ἀποσθενόμεναι, φωτειναὶ ἀκτίνες διαλείπουσαι, τὸν ἀπεπλάνουν. Ἐτελοῦντο ἑορταὶ ἡ πένθος ἤρχεν ; Ἠγνόει.

Ἡ ζωὴ ἐνεκλείετο ἐντὸς τῆς ἄλλης πλευρᾶς, εἰς τὴν πρόσψιν. Ἐπλάττε ποικίλους συνδυασμοὺς, συμφῶνως πρὸς τὰς ψυχικὰς του κλίσεις : Παιδιάς τῆς Θηρεσίας καὶ τοῦ Κολομβέλ, μεμονομένους περιπάτους, μακρὰς καὶ βραδείας περιπλανήσεις τῆς νεανίδος ὑπὸ τὰ φυλλώματα τῶν καστανεῶν, ἀναπάσεις χορευτικὰς μετὰ εὐγενῶν νέων, ἐντὸς τῶν βραχιόνων τῶν ὁποίων τὸ ραδιόν ὡμα ἐκείνης περιεπτύσσετο, αἰφνιδίως δυσθυμίας τῆς νέας κόρης, αἰτινες τὴν συνεκράτουν ἐν ἀπολύτῳ μονώσει ἐντὸς τῶν εὐρέων καὶ σκοτεινῶν διαμερισμάτων τοῦ μεγάρου.

Ἄλλοτε πάλιν ἐπίστευεν ὅτι ἤκουε τοὺς ἐλαφροὺς βηματισμοὺς τοῦ μαρκησίου καὶ τῆς μαρκησίας διατροχαζόντων ὡσπερ μῦς ἐπὶ τοῦ πεπαλαιωμένου δαπέδου. Καὶ ἐν τῷ συμφωρῷ τούτῳ τοῦ νοός του, ὃν διηρμήνευε καὶ ἐσχολίαζε κατὰ τὰς ποικιλοτρόπους ἀντιλήψεις του καὶ κατὰ τὰς ἐνδιαθέτους ροπὰς τῆς ἐρωτικῆς ψυχῆς του, καὶ ἐν τῷ δυσφόρῳ ἀοριστίᾳ ταύτῃ καὶ ταύτῃ τῇ ἀγνοίᾳ ἐν ἣ ἀεὶποτε διετέλει καὶ ἐν ἣ περιεδινοῦντο, δὲν ἔβλεπεν ὄντως εἰμὴ τὸ μόνον παρθύρον τῆς Θηρεσίας διακτραίνον τὸν μυστηριώδη τοῦτον τοῖχον. Ἡ νεαρὰ κόρη, ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδεικνύετο μᾶλλον ἄφωνος ἢ οἱ τοῖχοι καὶ ἐπὶ μᾶλλον παγερὰ ἢ ἡ χιών, χωρὶς ν' ἀναθρώσκῃ ἐκ τῶν ἐμφανίσεων τῆς οὐδεμίας μαρμαρυγῆς ἐλπίδος. Ἄπενεκροῦτο ὅπῳ τοῦ ψυχροῦ τῆς βλέμματος τοσοῦτῳ τῷ παρίστατο ἀδιάφορος καὶ ἡ σκέψις τῆς, ὁ νοῦς τῆς, ἡ διάνοιᾶ τῆς μακρὰν ἐκείνου.

Αἱ εὐδαιμονέστεραι τοῦ Ἰουλίου στιγμαὶ ἦσαν ἐκεῖναι, καθ' ἃς τὸ παρθύρον τῆς Θηρεσίας διετέλει ἀνοικτόν. Διανοίγετο τότε παράδεισος μεθυστικός ἐνῶ σύμπας ἀπωλλετο, καὶ διεσέδωε τὸ βλέμμα ἐντὸς τῶν παραθύρων τοῦ κοιτῶνος μυχῶν, εἰς τὰς σκιεὶς γωνίας τοῦ παρθενικοῦ θαλάμου, ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀπουσίας τῆς νεανίδος. Ἐδέησε νὰ παρέλθωσιν ἐξ μῆνης ὅπως δυνήθη καὶ καθορίσῃ τὴν θέσιν τῆς εὐνῆς, πρὸς τ' ἀριστερὰ εἰς τὸ βάθος μυχοῦ, προσκαπιζομένου ἐκ ροδοχόων μεταξίνων παραπετασμάτων, καὶ ἕτεροι ἐξ μῆνης ὅπως ἀντιληφθῆ, ὅτι ἀπέναντι τῆς κλίνης ὑπῆρχεν ἱματιοθήκη κατοπτροστόλιστος ἐν πλαϊσίοις ἐκ λιθεῖς μορρίνης καὶ ἀντικρῦ ταύτης ἐστία ἐκ λευκοῦ μαρμάρου. Ὁ θαλαμὸς οὗτος ἦν ἡ ὄνειρευμένη Ἐδέμ, ἐντὸς τῆς ἰδεῶδης τῆς ψυχῆς του αἰσθημα ἐπετρούγιζεν.

Ὁ ἔρωσ του δὲν διήρχετο ἄνευ σφοδρᾶς τῆς ψυχῆς

του διαπαλῆς. Διετέλει κεκρυμμένος ἐπὶ ὀλοκλήρους ἐβδομάδας, αἰσχυνηλὸς ἐκ τῆς εἰδεχθείας του, ἀλλ' αἴφνης κατελαμβάνετο ὑπὸ μανίας, ὑπὸ λύσεως. Ἡσθάνετο ἀκατάμαχτον πόθον, ροπήν σφοδρὰν καὶ ἀκατάσχετον νὰ ἐκθέσῃ τὰ χονδροειδῆ μέλη του καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ἐκείνη τὴν πρῶσιαν τῆς ὀχθῶδους μορφῆς του, τῆς διαπύρου ἐκ τοῦ πυρετοῦ, καὶ τότε τὸναντίον παρέμενε ἐπὶ ἐβδομάδας προσκεκολλημένος, καθηλωμένος ἐκεῖ πρὸ τοῦ παρθύρου του καὶ τὴν κατεμόχθη διὰ τῶν βλεμμάτων του. Κατὰ δύο μάλιστα τοιαύτας νευρικὰς διεγέρσεις, τῇ ἀπέστειλε πυριφλεγῆ φιλήματα, παραφόρους καὶ τακεροὺς ἀσπασμοὺς μετὰ τῆς ἐξιδιασμένης ἐκείνης κτηνωδίας τῶν αἰδημόνων καὶ συνεσταλμένων τούτων ὄντων, ὁπότεν τὸ θράσος καὶ ἡ ἀναισχυντία τοὺς ἐκφραυλίζη.

Ἡ Θηρεσία οὐδόλωσ ἐκ τούτου ἐφάνη ὀργισθεῖσα.

Ὅτε παρέμενε κεκρυμμένος καὶ ἐκείνη ἐνεφανίζετο πρὸ τοῦ παρθύρου, τὴν ἔβλεπε διατηροῦσαν τὸ ἡγεμονικόν τῆς ὕψος, τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐν ταύτῳ αὐτήτρον, καὶ ὅτε πάλιν αὐτὸς προῖστατο καὶ τῇ ἐπεδεικνύετο, αὐτὴ διεφύλαττε τὸ ὕψος αὐτὸ τοῦτο, ἀλλ' ἐτι ἐπηυξημένον, μᾶλλον ὑψηλόν, μᾶλλον σοβρὸν, παγερώτατον. Οὐδέποτε κατώρθωσε νὰ τὴν καταλάβῃ ἐν ἀφελίᾳ κόρης· ἐὰν τὸν συνήντα ὑπὸ τὰ βλέμματά τῆς, δὲν ἐπεδείκνυεν οὐδεμίαν ἐπιτήδευσιν, ἀπέστρεφεν ἀσπουδαί τὴν κεφαλὴν, ὡς θὰ ἐπραττε καὶ ἂν οὗτος δὲν θὰ ἦτο ἐκεῖ. Ὅτε ἐν τῷ ταχυδρομείῳ ἤκουε νὰ λέγηται, ὅτι ἡ δεσποινὴς Θηρεσία Δεμαρσάν, ἦτο εὐλαβὴς καὶ ἀγγελικὴ τὴν ψυχὴν, ἐξανίστατο καὶ διεμαρτύρετο ἐν ἑαυτῷ σφοδρῶς.

— Ὅχι, ὄχι, Ἦτο ἄθρησκος. Ἠγάπη τὸ αἷμα διότι τὰ χεῖλη τῆς ἦσαν αἰμόεντα, καὶ ἡ ὠχρότης τῆς μορφῆς τῆς προήρχετο ἐκ τῆς πρὸς τὸν κόμην περιφρονήσεως τῆς. Μετ' ὀλίγον μετεμελεῖτο. Ἐκλείων ὡσπερ παιδίον καὶ ἐζήτει συγγνώμην παρὰ ταύτης διότι τὴν περιῦδρισε οἶνοι νὰ καθυβρίσειν ἁγίαν περιεκαλυμμένην ἐν ταῖς πτέρυξιν τῆς ἀγνείας τῆς.

Κατὰ τὴν διέρρευσιν τοῦ πρώτου τούτου ἔτους, αἱ ἡμέραι διεδέχοντο ἀλλήλας, ὅμοιαι ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην, ἄνευ οὐδεμίας καινοφανείας, οὐδεμίας παραλλαγῆς. Ὅτε ἐπανῆλθε τὸ θέρος, κατελήφθη ὑπὸ παραδόξου τινος συναισθήματος. Τῷ ἐφαινετο ὅτι ἡ Θηρεσία μετῆλλασσεν ὕψος. Συνέβαινον πάντοτε τὰ αὐτὰ μικρὰ γεγονότα, τὰ δικτυωτὰ ν' ἀνοίγωνται καὶ νὰ κλείωνται τὴν πρωίαν καὶ ἐσπέραν, αἱ ἐμφανίσεις αἱ τακτικαὶ κατὰ τὰς συνήθεις ὥρας· ἀλλ' ὅμως νέα τις πνοὴ ἀνεδίδετο ἐκ τοῦ κοιτῶνος· ἡ Θηρεσία ἐφαινετο ὠχροτέρα ὑψηλοτέρα. Ἡμέραν τινα κατὰ μίαν τῶν περιοδικῶν ἐξάψεών του, ἀποτολμᾶ, καὶ τρίτην ἤδη φορὰν, τῇ ἀπευθύνει, ἄκρω δακτύλοις, φλογερὸν φίλημα. Ἐκείνη μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῇ σκυθρωπότητος, ἧτις τὸν κατετρόμαξεν, τὸν ἠτένισεν ἀσκαρδαμυκτῆ, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ ποσῶς τὴν θέσιν τῆς. Ἦδη πρῶτος οὗτος ἀποχωρεῖ μὲ καταπόρφυρον τὴν ὄψιν.

Νέον τι συμβεβηκός, περὶ τὰς πνοὰς τοῦ θέρους, τὸν διέειπεν ἐκ βάρων, μῦλον ὅτι αὐτὸ τοῦτο δὲν ἦτο ἡ γεγονὸς ἀπλοῦν καὶ σύνθησις. Σχεδὸν πάσας τὰς ἡμέρας, περὶ τὸ λυκόφωσ τῆς ἐσπέρας, τὸ ἡμιανοιγμένον τῆς Θηρεσίας παρθύρον, κατεκλείετο βικίως μετὰ τριγμοῦ σύμπαντος τοῦ σανιδώματος καὶ τοῦ ζυγώθρου. Ὁ Βρόμος οὗτος ἀντενακλᾶτο τοσοῦτον βιαίως ἐπ' αὐτοῦ, τὸν συνετάρασε τοσοῦτῳ ἰσχυρῶς, ὥστε ἠσθάνετο τὴν καρδίαν του κατασπαρσασμένην ὑπὸ ἀγνείας ὀδυνηρᾶς, χωρὶς νὰ δύνηται νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτίαν. Καὶ μετὰ τὸν ἀπότομον τοῦτον καὶ αἰφνιδίον ἐλελιγμόν, τὸ γηραιὸν οἰκοδόμημα ἐπανέπιπεν εἰς βαθεῖαν σιγὴν καὶ τοιαύτην τινα νέκρωσιν, ὥστε κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀπεριγράπτου τρόμου. Ἐπὶ πολὺν

χρόνον, κατοπτεύσας, δὲν ἠδυνήθη νὰ εἶδῃ, τίς βραχίον κατακλείει τοσοῦτ' ἀπο-όμως καὶ σκαιῶς τὰς κλεισίας τοῦ παραθύρου· ἀλλ' ἐπέβην τινὰ παρτήρησε τὰς ὠ-χρὸς ὠλενάς τῆς Θηρεσίας. Αὐτὴ λοιπὸν περιέστρεψε τὸν ὄχρα μεθ' ὄρμης τοσοῦτον ὄργιλου; Καὶ ὅτε ὦραν μετὰ ταῦτα, ἦνοιγε καὶ αὐθις τὰ δικτυωτά, σιγηλῶς, ἠτύχως ἡρέμα, ἐφαίνετο κεκμηκυῖα, καὶ μετὰ στιγμῶν διατριβὴν πρὸ τοῦ παραθύρου τῆς, περιεπάτει εἶτα ἐντὸς τοῦ θαλάμου τοῦ ἀγνοῦ, ἀπορροφημένη ὅλη ἐν ταῖς ματαιοσχολίαις νέας κόρης. Ὁ Ἰούλιος διετέλει μὲ κεφαλήν κούφον καὶ κρανίον κενόν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ βρόμος τῶν ζυγῶ-θρων καὶ ὁ τριγμός τῶν σανίδων ἐπηυζάνοντο εἰς θρονήν ἀπειλοῦσαν νὰ διαρρήξῃ τὰ τοιχώματα του.

(Ἐπεται συνέχεια)

Γ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ

Ἐξεδόθησαν «Μοσκιές» Κ. Πασσαγιάννη

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟΝ ἌΣΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟΠΑΡΑΗ

Τῷ πολυτίμῳ φίλῳ Σ. Ι.

Σιωπή, ἕνα τραγεῦδι θε νάβγῃ ἄφ' τὸ στόμα,
Μία φλόγα θε νάβγῃ ἄφ' τὰ σωθικά,
Μπορεῖ κ' ἡ ψυχὴ του νὰ φύγῃ ἄφ' τὸ σῶμα.
Μαζὶ μὲ τοῦ στήθους τὴν τόση φωτιά.

Ἡ ὄψις του ἀλλάζει, τὸ μέτωπο ἀπλόνει,
Τὸ μάτι πλανιέται κ' ἡ κόμη εἶναι ὀρθή!
Θνητέ, κλίνε ἐμπρὸς του μὲ σέβας τὸ γόνυ
Κι' αὐτὸς θεὸς εἶναι σ' αὐτὴ τῇ στιγμή.

Ἐστὸ νοῦ· του, ἔτ' ἀσπλάγχνα, ἔτ' ἀμάτια, ἔτ' ἀστόμα
Ἡ ἔμπνευσις τρέχει σὰ νᾶναι ἀστραπή,
Σιωπᾶτε γὰρ λίγο ν' ἀκούσετε ἀκόμα
Τῇ λύπῃ ποῦ ὁ βάρδος ἔτ' ἀστήθη του κλεῖ.

Μιὰ σκέψι μού φθίρει τὰ σπλάγχνα βαθεῖα
Καὶ χύνει φαρμάκι σὰ νᾶναι ὀχιά,
Γροικῶ τὴν ἀνάγκη ἔτ' ὀδία καρδιά,
Ποθῶ νὰ λατρεύω κ' ἐγὼ μιὰ καρδιά!

Μὰ ποῖα θὰ σφογγίσῃ τὰ δάκρυα ποῦ χύνω,
Καὶ ποῖα θὰ προφέρῃ δύο λέξεις γλυκαῖς;
Αὐτὴ τὴν καρδιά μου ποῦ πάλλει σὰς δίνω
Νὰ ἰδῆτε ἂν δὲν εἶναι γεμάτη πληγαῖς.

Ἐγυρεύω γὰρ πάντα νὰ ζῶ ἔτ' ἐν ἀπάτῃ,
Λατρεῖα δὲ γυρεύω, δὲ θέλω ποτέ,
Ἀγάπη, ἐσπλαχνία νὰ δείχνῃ τὸ μάτι
Καὶ μὲ τὴν καρδιά σας γελᾶτε μὲ' ἐμέ,

Ἐγελᾶτε μὲ τοῦτο τὸ δύστυχο σῶμα,
Μαζὶ σας κ' ἡ φύσι μ' ἐμένα ἄς γελᾷ,

Ἀνόητο, τρελλόνε καλεῖτε με ἀκόμα
Μὰ μὴ μ' ἀρνηθῆτε μιὰ μόνη ματιά!

Σὲ λίγο τὸ σῶμα σὰ ἄνθος θὰ κλίγῃ
Καὶ πόση ἡ ψυχὴ μου θὰ λάβῃ χαρὰ
Πῶς σύντροφο τέτοιο γιὰ πάντοτε ἀφίνει
Ποῦ δάκρυα μὲ κάνει νὰ χύνω πικρὰ

Μαζὶ κ' ἡ ψυχὴ μου μ' ἐσᾶς θὰ γελᾶσῃ
Τὴν ὥρα ποὺ θᾶναι τὰ μάτια κλειστά,
Μὰ πρὶν τὰ δεσμά της τ' ἐδύνατα σπάσῃ
Σκληροὶ μὴ γελᾶτε σ' ἐμένα μπροστά.

Θνητοί, ἔσ' τὸ πλευρὸ μου πηδᾶτε πηδᾶτε
Νὰ σπᾶστε τὴ λύρα ἔτ' ἀμάτια μου ἐμπρός,
Σφικτὰ νὰ μοῦ δέσετε τὰ χέρια τρεχᾶτε
Κ' ἐγὼ δὲν τ' ἀρνούμαι πῶς εἶμαι τρελλός

Τρεχᾶτε καὶ σπᾶστε αὐτὸ τὸ κεράλι
Νὰ βγᾶτε τὴν τρέλλα ποῦ μέσα του κλεῖ
Κι' αὐτὴ τὴν καρδιά μου ξεσκίστε ποῦ πάλλει
Νὰ γένουμε φίλοι γιὰ πάντα πιστοί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΩΚΗΣ

Ἐξεδόθησαν «Μοσκιές» Κ. Πασσαγιάννη

Ἡ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

Ἱστορικὰ σελίδες.

Ἡ τύχη τοῦ κόσμου εἶχε κριθῆ. Ὁ νεαρὸς υἱὸς τῆς Ἀτίας, ἀνεψιὸς καὶ κληρονόμος τοῦ φονευθέντος ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν κραταίου δικτάτορος, ἀνευφημήθη ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἀμβρακικοῦ νικητῆς καὶ κύριος, ὁ δὲ θυληδρίας ἀντίπαλος, ἄμαχος καὶ ρίψαστος διὰ τὸν ὀλέθριον αὐτῶν ἔμμανῆ ἔρωτα πρὸς τὴν Αἰγυπτίαν βασίλισσαν, ἐσπευδὲν ὀπίσω νὰ δοθῆ εἰς τὴν ἐκλελυμένην ζωὴν τῶν ὀργίων καὶ τῶν πότων, ἐκβακχεύων νυχθημερὸν μετ' αὐτῆς ἀναμέσῳ τῶν Συναποθανομένων, θιάσου διαδεχθέντος ἐκείνων τῶν Ἀμιμητοβίων.

Ὁ πανοῦργος νικητῆς, διαρρηθμίσας τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀσίαν, διεχείμασεν εἰς Σάμον, τὴν ἔλευσιν τοῦ ἔαρος ἀναμένων διὰ τὴν κατὰ τῆς Αἰγύπτου ἐκστρατείας. Τὸν αὐγούστου ὄθεν τοῦ 30 π. Χ. ὁ ἰσχυρὸς Καίσαρ διαβάς τὸ Πηλοῦσιον ἀμαχητί, ἦτο πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ἀλεξανδρείας.

Μάτην οἱ συντετριμμένοι ἀντίπαλοι ἐπεμποι προσβείας τῷ νικητῇ πρὸς συμβιβασμόν. Ὁ φιλόδοξος Αὐγούστος, ὁ οὕτω προσφωῶς ἐν τῇ νεαρᾷ ἐκείνῃ ἡλικίᾳ τὸν πολυδαίδαλον λαβύρινθον τῆς πολιτικῆς τέχνης χειριζόμενος, ἐπεθύμει μὲν τὴν ἐξόντωσιν τοῦ πάλαι συγγενοῦς καὶ συνάρχου του, ἀλλὰ τὴν νεαρὰν βασίλισσαν ἤθελεν αἰχμάλωτον καὶ ζῶσαν, ὅπως τὴν περιφέρειν διὰ τοῦ Velabrun καὶ τοῦ Circus Maximus καὶ τῆς Via Sacra

καὶ τοῦ Forum (*) κατὰ τὸν θρίαμβόν του ἐν τῷ αἰωνίῳ ἄστει.

Οἱ ἰσχυροὶ χαρακτήρες ἐπιθυμοῦσι πάντοτε νὰ εἶνε τοῦ ἑαυτοῦ τῶν κύριοι, φέροντες τὴν χεῖρα καὶ καθ' αὐτῶν εἶτι, πρὸς ματαιώσιν ἐχθρικῶν σχεδίων ἢ ὀριξεων ἐν ἐνδεχομένη τῆς τύχης μετατροπῇ.

Ἡ ἱστορία δίδωσιν ἡμῖν πολλὰ περὶ τούτου παραδείγματα. Ἄλλ' ὁ τῆς Κλεοπάτρας ἦτο ἄρᾳ γε τοιοῦτος; Αὐτῆς, ἥτις διήλθε τὸν βίον οὕτως ἀνεμίνως; Ἀληθῶς ἦτο εὐφροσύνῃ καὶ ὠραία, ἐλκυστικὴ καὶ ἀνθηρὰ, χαρακτήρος δὲ ὡσάν τοῦ Ἀντωνίου ἠδύνατο νὰ κυριαρχήσῃ πολὺ εὐχερῶς, ὅχι ὁμῶς ὡς καὶ τοῦ Ὀκταβίου. Ὅρκοι ἀμοιβαίας πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἀντωνίου ἐδόθησαν καὶ ἐλήφθησαν ἑκατοντάκις, ὄρκοι ἔρωτος καὶ ἀγάπης. Ἄλλ' ἦσαν ἀληθεῖς οἱ ὄρκοι οὗτοι τῆς Αἰγυπτίας σειρήνος, ἢ μὴ ἐδίδεν αὐτοὺς ἀγαπῶσα καὶ ἐκμεταλλευομένη τὴν τύχην τοῦ Ἀντωνίου καὶ τὴν ἰσχύον, ποτὲ ὁμῶς ἐκείνον; Ναί· ἐπραξὲ πρὸς τὸν Ἀντώνιον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπερασίσεν ὀριστικῶς ναυτοκτονήσῃ, ζῶντος εἶτι καὶ πληγωμένου, ἐπὶ τοῦ ταφου ἀκλούθως, ὅ,τι θὰ μᾶς ὑπεχρεῶνε νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸν πρὸς ἐκείνον ἔρωτά της. Τὸ κατ' ἐμὲ ὁμῶς, ἔρευων τὸν χαρακτήρα της, δὲν τὸν εὐρίσκω ὡς τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἵτινες ὀρκίζονται εἰς τὸν ἔρωτα ἔχουν τὴν μεγάλην καὶ αἰσθηματικὴν καρδίαν νὰ βυθίζου χάριν αὐτοῦ καὶ μέχρι τοῦ τάφου Πονηρὰ καὶ ἀπατηλὴ, ἔκαμνε χρῆσιν τῶν σπανίων θεληγῶν της πρὸς δικηνοκλήσιν τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρῶν, εἰς ἐν καὶ μόνον ἀποβλέπουσα, νὰ διατηρῆ τὸν θρόνον της, ὃν ὤρειλεν εἰς αὐτὰ καὶ μόνον, σαγηνεύσασα τὸν Ἰούλιον Καίσαρα καὶ ὑποσκελίσασα χάριν τῆς φιλοδοξίας της τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Πτολεμαῖον. Κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν παιδείαν δὲν ὑπελείπετο, ὡς δὲ φέρεται, ἠδύνατο νὰ συλλαβῆ μετὰ τῶν προσευτῶν ἐπτά διαφόρων λαῶν ἄνευ διερμηνείας. Ἐὰν ἦτο ἀνὴρ, αἱ πράξεις της πιθανόν νὰ ἦσαν ἐξοχώτεροι καὶ σοβαρώτεροι. Θὰ ἦτο στομύλιος, μετὰ χάριτος καὶ εὐστροφίας λαλοῦσα, τὸ ὁποῖον ἐπηύξανε τὰ θεληγῶνά της. Ἄλλ' ἡ τύχη ἐγκατέλιπεν ἤδη τὸν Ἀντώνιον, ἢ δὲ Κλεοπάτρα εἶχε τὸ συμφέρον νὰ φροντίσῃ ἀπέναντι τοῦ ἐρχομένου νικητοῦ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν της, διὰ τὸν θρόνον αὐτῆς. Ἄλλα ἐνώπιον τοῦ Ἀντωνίου ἔλεγε πρὸς τοὺς διὰ τὸν Ὀκταβίον πρέσβεις αὐτῆς, καὶ ἄλλα κατ' ἰδίαν.

Πρὸς ἐκφύβισιν τοῦ Ὀκταβίου καὶ ἐκβιασμένον αὐτοῦ ἕνα δεχθῆ τὰς θελήσεις της, συλλέξασα ἢ περικαλλῆς βασίλισσα τὸν χρυσὸν πάντα καὶ τὸν ἄργυρον αὐτῆς καὶ τὸν σμάραγδον καὶ τὸν μαργαρίτην καὶ ἑλέφαντα καὶ ἔβενον καὶ κινάμωμον, δῶδας πολλὰς καὶ στυπεῖα, ἐνωχυρῶθη εἰς κομψὸν καὶ ὑψηλὸν οἶκημα παρὰ τῷ ναφῷ τῆς Ἰσίδος, ὃν προὐρίζεν ὡς τάφον της Ἦτο ἐν ἐκ τῶν μέσων δι' οὗ ἐνόμιζεν ὅτι θάπειλῃσῃ τὸν νικητὴν, φοβούμενον περὶ τῶν θησαυρῶν της, μὴ τυχὸν ἤθελε καταφύξῃ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ της.

Τὸ ἐναπομείναν εἶτι ὀλίγον ναυτικὸν εἰς τὸν Ἀντώνιον ἠυτομόλει πρὸς τὸν ἐχθρὸν, οἱ ἵππεις δὲ καὶ οἱ πεζοὶ αὐτοῦ συνηνοῦντο μετ' ἐκείνων τοῦ Ὀκταβίου, ὅστις ἐν τούτῳ εἰσῆρχετο εἰς τὴν πόλιν, τὴν πρωτεύουσαν τῆς Αἰγύπτου, δεξιούμενος τὸν φιλόσοφον Ἄρειον καὶ χωρῶν πρὸς τὸ Γυμνάσιον, ἐνθ' ἀναβάς ἐπὶ τι ἐκεῖ βῆμα ἀπένειμε συγχώρησιν καὶ ἀμνηστίαν τοῖς πᾶσι.

Ὁ δυστυχὴς Ἀντώνιος, ἀπεγνωσμένος καὶ τὰ πάντα

(1) Ὁδὸς ἣν ἠκολούθει ἡ θριαμβικὴ πομπὴ ἐν Ρώμῃ τῶν νικηφόρων στρατηγῶν.

ἀπολεσας, ἐνόμιζεν ὅτι εὐρίσκεν εἶτι ἐντιμὸν τινὰ διεξοδόν, καλῶν τὸν ἰσχυρὸν ἀντίπαλόν του εἰς μονομαχίαν. Ἄλλ' ὁ Ὀκταβίος, γνωρίζων πολὺ καλῶς ὅτι πολὺ διέφερε νάποθάνῃ αὐτὸς ἢ ἐκείνος, παρήγγειλεν εἰς τὸν πεπτωκότα ὅτι ὑπῆρχον τρόποι νάποθάνῃ πολλοὶ ἄλλοι ἐκτὸς τῆς μονομαχίας. Ὅποια ἀληθῶς περιφρόνησις!

Ἐκ τοῦ μηνύματος τῆς Κλεοπάτρας, τῇ ἐνεργείᾳ ἐκείνης, ἀνηγγέλη τῷ Ἀντωνίῳ ὅτι ἡ ἐρωμένη του ἐτελεύτησεν. Ὁ Ἀντώνιος εἰς τὴν εἶδησιν ἠθύμησε μεγάλως, σπασάμενος δὲ τὸ ξιφίδιον, κατήνεγκεν αὐτὸ κατὰ τῆς γαστροῦ πεσὼν ἐπὶ τὴν κλίνην. Ἄλλ' ἡ πληγὴ δὲν ὑπῆρξεν εὐθυθάνατος. Ἡ Κλεοπάτρα μαθούσα τὸ διάδημα τοῦτο τοῦ Ἀντωνίου, πέμπει τὸν γραμματεῖα της Διομήδην, ὅστις μεταφέρει τὸν τραυματίαν Ἀντώνιον παρ' ἐκείνην, χωρὶς δὲ νάνοιχθῶσιν αἱ θύραι τοῦ μηνύματος, ἀνεσυραν αὐτὸν διὰ σχοινίων ἐκ τινος τῶν παραθύρων.

Ὁ ταλαίπωρος Ἀντώνιος ἐκυλιέτο εἰς τὸ αἰμά του, ἐκταίνων τὰς χεῖρας πρὸς τὴν Κλεοπάτραν. Ἐξῆσα εὐτυχῆς, λέγει, καὶ ἰσχυρότατος, ἢ δὲ πτώσις μου δὲν εἶνε ἐπονείδιστος, διότι ὢν Ρωμαῖος ἠττήθην ὑπὸ Ρωμαίου. Μεθ' ὃ ἐξέπνευσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς κατηραμένης δι' αὐτὸν γυναικὸς, ἥτις ἐτυπτε τὸ στήθος, ἐδάκρυε καὶ κατεφίλει τὴν πληγὴν του.

Ὁ Αὐγούστος ἐφοβήθη μὴ ἡ Κλεοπάτρα καύσῃ τοὺς θησαυροὺς της. Ἐκ τοῦ τάφου ἐν φ' κατακλείσθη συνδιέλχθη μετὰ τοῦ Προκλήτου, ἀπεσταλμένου τοῦ Αὐγούστου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἄλλ' ὁ Προκλήτος κατάρθρωσε ν' ἀναρριχηθῆ διὰ κλίμακος ἐν τῷ οἰκήματι. Ἡ ἑτέρα τῶν ὑπηρετριῶν ἄς μεθ' ἑαυτῆς εἶχεν ἡ βασίλισσα, ἀντιληφθεῖσα τοῦτο ἀνέκραξε Ἁτάλαινα Κλεοπάτρα ζωγρεῖ! Εἰς τὴν φωνὴν ταύτην ἡ Κλεοπάτρα στραφεῖσα καὶ τὸν Προκλήτιον ἰδοῦσα ἀνεῖλκυσε τὸ μαχαίριον ὃ παρ' αὐτῇ ἔφερε, πειραθεῖσα νὰ φονεύσῃ ἑαυτήν. Ἄλλ' ὁ Προκλήτιος τὴν ἠμπόδισεν, ἀφῆρεσε τὴν μάχαιραν καὶ τὴν ἐσθῆτα ἀκόμη ἵνα μὴ τὴν κρύπτη φάρμακον, ὃ δ' ἀπελευθέρως Ἐπαφρόδιτος διετάχθη νὰ τὴν φυλάτῃ.

Ἡ Κλεοπάτρα ἐζήτησε παρὰ τοῦ νικητοῦ τὴν χάριν νὰ θάψῃ ἰδίαις χερσὶ τὸν Ἀντώνιον, τὸ ὁποῖον ἐπραξὲ καὶ πολυτελῶς καὶ βασιλικῶς διὰ τὸν νεκρόν. Ὁ ἐκ τῆς Φουλβίας υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Ἀντυλλος καὶ ὁ Καισαρίων ὁ ἐκ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ἐσφάγησαν ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου, τοῦ φιλοσόφου Ἄρειου ὑποβᾶλλοντος «οὐκ ἀγαθὸν πολυκαισαρίην».

Ἐκ τοῦ τάφου της ἐκείνου εἰς τὰν ἀκτορὰ της ἐξαχθεῖσα ἡ Κλεοπάτρα ἐν λύπῃ καὶ ὀδύνῃ ἐτήκετο. Τύπτουσα τὰ στέρνα μέχρις ἐξελκώσεως καὶ ὑπὸ πυρετῶν καταληφθεῖσα, πάσης τροφῆς ἀπέπειχε, ἐπιμένουσα εἰς τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον.

Ὁ Αὐγούστος ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψίν της. Ἐκ τῆς κλίνης ἐκείνης ἀνεπήδησεν ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ Καίσαρος καὶ προσέπεσαν αὐτῷ. Ἡ φωνὴ της ἔτρεμεν καὶ εἰς τὰ στέρνα της ἐφαίνοντο αἱ πληγαί· τὸ ἀνθηρὸν τῆς ὄψις της ἦτο ἐσβεσμένον, τὰ δ' ὄμματα ὑπὸ τῶν δακρῶν ἐξωχωμένα. Ἄλλ' ἦτο ἀκόμη ὠραία καὶ ἐν τῇ συμφορᾷ της ἐκείνη, τὸ δ' ἐπαφρόδιτον καὶ ἡ θελτικότης ὠμίλου ἀρκετὰ ἐνδύλως περὶ τῶν πρώτων θεληγῶν της, περὶ τῆς καλλονῆς της.

Ἀνεγείρας ἐκ τῶν ποδῶν του ὁ Αὐγούστος παρήγγειλε νὰ κατακλιθῆ καὶ πλησιάζας παρεκάθησεν τῇ κλίνῃ της. Ἡ βασίλισσα προσεπάθει νὰ δικαιολογηθῆ διὰ τὰς προτέρας πράξεις της, ἰσχυρίζομένης ὅτι ἐξ ἀνάγκης καὶ φόβου τοῦ Ἀντωνίου ἐτέλεσεν αὐτάς. Ὁ Αὐγούστος ἐνίστατο καὶ ἤλεγχεν, μεθ' ὃ ἐκείνη ἐτρέπη εἰς ἰκεσίαν, δίδουσα αὐτῷ καὶ τὸν κατάλογον τοῦ χρυσοῦ της. Εἰς

τῶν ἐπιτρόπων τῆς, ὁ Σέλευκος, τολμήσας ἐνώπιόν τῆς νὰ ἐλέγξῃ ὡς ψευδῆ τὸν κατάλογον ἐκείνον, ἰδέσθη ὑπ' αὐτῆς ἀναπηδησάσης ἐκ τῆς κλίνης πολλὰς πληγὰς καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς του ἔχασεν ἀρκετὰς τρίχας. Ὁ Αὐγούστος ἐμειδίασεν εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην, κατὰπραύτων αὐτὴν, ἐκείνη δὲ λίαν εὐφυῶς δικαιολογουμένη ἔλεγεν ὅτι δὲν εἶαι ἀξιόμειμπος ἐὰν ἔκρυψε τινὰ τῶν κειμηλίων τῆς ὑπὲρ τῆς Ὀκταβίης, ἀδελφῆς τοῦ Αὐγούστου καὶ τῆς Λιβύης συζύγου του, ὅπως μεσιτεύσουν παρ' αὐτῶ ὑπὲρ ἐκείνης.

Ἡὐχαριστεῖτο ὁ Αὐγούστος διότι ἐβλεπεν αὐτὴν οὕτω φιλοζωούσαν, τοῦθ' ὅπερ ἰδιαζόντως ἐπιθύμει, ἀλλ' ἠπατήθη. Ὁ Κορνήλιος Δολαβελλας, ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων τοῦ Αὐγούστου ἐταίρων, ἀνεκοίωσεν οὕτῃ κρυφίως ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ καὶ τῶν τέκνων τῆς θά ἐπέστειλετο εἰς Ρώμην διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ Καίσαρος.

Ἡ εἰδήσις ἐγένετο αὐτῇ λίαν πικρά, ἐλθοῦσα δὲ εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀντωνίου ἐκλαίει συγκινητικῶς πείσασα ἐπ' αὐτοῦ καὶ πολλάκις τὴν σωρὸν φιλήσασα. Εἶχεν ἀποφασίσει νάποθάνῃ. Λουθεῖσα παρήγγειλε γεῦμα, καθ' ὃ ἐλθὼν τις ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐκόμισε κάλαθον σύκων, κεκαλυμμένων διὰ τῶν φύλλων. Οἱ φύλακες αὐτῆς ἐζήτησαν νὰ μάθουν τὸ περιεχόμενον καὶ πεισθέντες περὶ τούτου ἐπιπολαίως, ἀφῆκαν τὸν κομιστὴν ἐλεύθερον νὰ εἰσέλθῃ. Μετὰ τὸ γεῦμα τῆς, ἔγραψεν ἐπιστόλιον πρὸς τὸν Αὐγούστον, ἐξαγαγούσα δὲ τοὺς ἄλλους ἐκ τοῦ κοιτῶνος τῆς πλὴν τῶν δύο θεραπευτικῶν τῆς ἐκλείσει τὰς θύρας.

Ὁ Αὐγούστος εἶχε λάβει τὸ γραμματίον καὶ ἀναγνοὺς τὴν παράκλησιν τῆς ὅπως θάψῃ αὐτὴν μετὰ τοῦ Ἀντωνίου, ἠννόησεν εὐθύς τὸ συμβησόμενον. Μάτην ὅμως ἐσπευσεν. Οἱ φύλακες δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ τι, διαρρήξαντες δὲ τὰς θύρας, εὗρον αὐτὴν τεθνηκυῖαν, ἐξηλωμένην ἐπὶ κλίνης χρυσοῦς καὶ βασιλικῶς κεκοσμημένην. Ἐκ τῶν δύο γυναικῶν ἃς μετ' αὐτῆς εἶχεν, ἡ μὲν Εἰράς ἐψυχοράγει παρὰ τοὺς πόδας τῆς, ἡ δὲ Χάρμιον τρικλιζούσα καὶ κεφαλαλοῦσα, ἐπεμελείτο τοῦ διαθήματος τῆς νεκρᾶς βασιλίσσης, μετ' ὀλίγον δὲ κατέπεσεν καὶ αὕτη νεκρὰ παρὰ τὴν κλίνην.

Διὰ τίνος μέσου ἠτοκτόνησεν ἡ πολυθέλητρος Αἰγυπτία δὲν εἶνε καθαρῶς γνωστὸν. Λέγεται ὅτι ἐντὸς τοῦ κάλαθου τῶν σύκων κατὰ παραγγελίαν τῆς εἶχε τεθῆ ἄσπις (ὄφις ἰοβόλος), καὶ ὅτι ἀφῆκε τὸν βραχίονα γυμνὸν ἵνα ἀγκασθῇ ὑπ' αὐτῆς, τὸν τρόπον δὲ τούτου τοῦ θανάτου ἐν προηγουμέναις ἐπὶ ζῶων δοκιμαῖς εἶχεν εὖρει ὡς τὸν γλυκύτερον. Ἄλλη γνώμη εἶνε ὅτι ἡ ἄσπις κεκλεισμένη ἐντὸς θυρίας, ἠρηθίσθη ὑπὸ τῆς Κλεοπάτρας διὰ χρυσοῦς ἡλακᾶτης, ὅπως ἐξαναγκασθῇ νὰ ἐπιτεθῇ. Ἐπίσης, λέγεται, ὅτι κατέπει δηλητηρίου, ὅπερ καὶ τὸ πιθανώτερον τὸ ὁποῖον εἶχε κεκρυμμένον ἐντὸς τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς. Ἄλλ' εἰς τὸ σῶμά τῆς οὔτε κηλὶς τις ἀνεφάνη, οὔτε ἄλλο τι σημεῖον δηλητηρίου, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ ὄφις ἐφάνη που ἐντὸς τοῦ δωματίου, δύο δὲ μόνον νυγμαὶ εἰς τὸν βραχίονά τῆς λεπταὶ καὶ ἀμυδραὶ.

Τοιοῦτοτρόπως ἐτελεύτησεν ἡ περικαλλῆς Κλεοπάτρα, ἧς τὴν καλλονὴν καὶ εὐγένειαν ἐθαύμασεν ὁ Αὐγούστος, τὸ δ' ὄνομά τῆς ἔμεινε διὰ μέσου τῶν αἰώνων συνώνυμον μυθικῆς ωραιότητος. Τὸ σῶμά τῆς, κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐγούστου, ὡς καὶ ἐκείνη ἠθέλησεν, ἐτάφη μετ' ἐκείνου τοῦ Ἀντωνίου. Κατῆλθε δὲ εἰς τὸν τάφον τριάντα καὶ ἑννέα ἐτῶν, βασιλεύσασα εἴκοσι καὶ δύο.

Ἀνδρῖταινα.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ

ΛΟΓΙΑ . . . ΚΡΥΦΑ . . .

Μέσ' ἔς τὰ βαθεῖα τὰ στήθη μου
παντοτενὰ κρυμμένη,
θὰ ζῆ ἡ πρώτη ἐγάπη Σου,
ἐὰν ἄστρι φωτεινὸ,
ποῦ χύνει φῶς ἀπὸ ἕψηλά
σὲ νύχτα θολωμένη
καὶ μᾶς θυμίζει ἔσπερο
γαλάζιον οὐρανὸ ! . . .

Μὲ φθάνει καὶ ἔς τὸ χωρισμὸ,
μὲ φθάνει καὶ ἔς τὸν πόνο,
νὰ ξέρω ὅτι μ' ἀγαπᾶς,
ὅτι θυμᾶσαι μόνω,
ὅσαις στιγμαῖς χαρούμενη
ἐπέρασες κοντὰ μου
κι' ὅσους ἐμέτρησες παλμούς
ἔς τὴν ἄδολη καρδιά μου !

Μ' ἂν μάθω πῶς τὰ χεῖλή Σου
χαμόγελο χαρίζουν,
εἰς ἄλληντῆς χαμόγελο
εἰς ἄλληντῆς λαλιά.
ἂν μάθω πῶς τὰ στήθη Σου
νέους παλμούς σκορπίζουν
εἰς ἄλλης λόγια ὀλοθερμα
εἰς ἄλληςτῆς φιλιά,
Θὲ νὰ χλωμιάσῃ ἡ ὄψις μου
τὰ μάτια μου θὰ σβύσουν
κ' ἐκεῖνοι ποῦ μ' ἀγάπησαν
νεκρῇ θὰ μὲ φιλήσουν.

Ἀθήναι 16 Ἀπριλίου 1898

ΜΑΡΙΚΑ ΠΗΠΙΖΑ

Ἐξεδόθησαν «Μοσκιές» Κ. Πασσαγιάννη

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Ἡ Κυρία Νίνα ἀπεφάσισε νὰ ἐρωτάσῃ τὴν κατόπιν ἐπιταετοὺς συζυγικοῦ βίου ἀπόκτησιν διαδόχου, καὶ εὐτυχῶς, δὲν εὖρε καὶ μεγάλην ἀντίστασιν ἀπὸ τὸν σύζυγον τῆς κ. Ἰακώβου Παλμειστρίδου.

Τὰ προσκλητήρια εἶχον τυπωθῆ καλλιτεχνικώτατα πρὸ εἴκοσι περιῶπων ἡμερῶν, καὶ αἱ ἐν γένει ἐτοιμασίαι δὲν ἄφηνον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὰ ἡσυχάσῃ τὴν κυρίαν Νίναν. Μάγειροι, σεβιδιτόροι καὶ Ζαχαροπλάσται εἶχον κληθῆ ἐπίτιδες ἐκ τῆς προτεουσῆς, καὶ πάντες ἀνεμένον μετ' ἀνυπομονησίας τὴν χορευτικὴν ἐσπερίδα.

Ἐξημέρωνεν ἡ Πρωτομαγία, καὶ τὸ μέγαρον τοῦ κ. Ἰακώβου, μακρόθεν ἐφαίνετο πυροπολούμενον ὑπὸ τῶν φλογῶν, διότι κατὰ τὴν ἐσπερὰν ἐκείνην ἐδίδοτο ὁ προαγγελθεὶς χορὸς ἢ εὐγενῆς οἰκοδεσποῖνα εἶχε κατορθώσει νὰ ἐλάκυσῃ εἰς τὸ σαλόνι τῆς ὅ,τι ἐκλεκτὸν εἶχεν ἡ πόλις Μ. Τουαλέται, ἔξωμοι, καλλοναὶ γαργαλιστικώταται ἐπλήρουν τὴν αἴθουσαν, ἦτις ἀπέπνεεν μεθυστικώτατην σαρκῶδη ὀσμὴν. Ὁ χορὸς διεξήχθη ἐν εὐθυμίᾳ καὶ μόλις περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν ἀνεχώρουν οἱ προσκεκλημένοι, ἀφ' οὗ ἐννοεῖται προηγουμένως συνεχαιρόντο τούτους εὐγενεῖς οἰκοδεσπότης καὶ νύχοντο αὐτοῖς τὴν ἀπόκτησιν καὶ ἐτέρων υἱῶν.

Τὰ ἄστρα κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν μόλις εἶχον δύσει,

ΤΟ ΤΥΡΡΗΝΙΚΟΝ ΑΓΓΕΙΟΝ

Ὁ Αὐγούστος Σαινκλαίρ δὲν ἠγαπάτο κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ κόσμου, διότι πρὸ πάντων ἀπεπειράτο ν' ἀρέσκη μόνον εἰς οὓς αὐτὸς ὁ ἴδιος ἤρσκε· καὶ τοὺς μὲν εἴλυε πρὸ ἑαυτοῦ, τοὺς δὲ ἀπέφευγεν. Ἄλλως ἦτο ρεμβώδης καὶ ράθυμος. Ἐσπέραν τινὰ ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου, ἡ μαρκησία Α*** τὸν ἠρώτησε πῶς ἐψάλλεν ἡ κυρία Σοντάγ. «Ναί, κυρία,» ἀπεκρίθη ὁ Αὐγούστος μειδιῶν προσηνῶς καὶ ἄλλα σκεπτόμενος. Τὴν γελοῖαν ταύτην ἀπόκρισιν δὲν ἔσπερε ν' ἀποδώσῃ τις εἰς δειλίαν διότι ὁ Αὐγούστος ὁμίλει ἐλευθέρως καὶ ὡς πρὸς ἴσον καὶ εἰς μέγαν κύριον καὶ εἰς μέγαν ἄνδρα καὶ εἰς γυναικὰ φιλάρεσκον. Ἡ μαρκησία ὅμως ἀπεφάνθη ὅτι ὁ κ. Σαινκλαίρ ἦτο τὸ θαῦμα τῆς αὐθείας καὶ φιλαυτίας.

Ἡ κυρία Β*** τὸν προσεκάλεσε δευτέραν τινὰ εἰς γεῦμα. Τὸν ἐλάλησε πολλάκις καὶ, ἀναχωρῶν μετὰ τὸ γεῦμα ἐκ τῆς οἰκίας τῆς, ἐγνομάτευσε ὅτι ποτὲ δὲν ἀπήνητησεν γυναικὰ ἐρασιμότεραν. Ἡ κυρία Β*** συνείθισε νὰ συλλέγῃ παρ' ἄλλων ἐπὶ ἓνα μῆνα πνευματώδεις ἰδέας, καὶ νὰ δαπανᾷ αὐτὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς εἰς μίαν ἐσπερὰν. Ὁ Αὐγούστος ἐπισκέφθη αὐτὴν τὴν πέμπτην τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὑπέστη μικρὰν ἀνίαν, καὶ ἐπομένως, ἐν προσεχεῖ ἐπισκέψει, ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐμφανισθῇ πλέον εἰς τὸν οἶκόν τῆς. Ἡ δὲ κυρία Β*** διεθρύλλισεν ὅτι ὁ Αὐγούστος Σαινκλαίρ ἐστερεῖτο καὶ τρόπων καὶ ἀγωγῆς.

Εἶχε δὲ καρδίαν νηπιόθεν ἀπαλὴν καὶ ἀγαστὴν, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡλικίαν ἀποκτώμεν εὐκόλως ἐντυπώσεις ἀνεξαιλίπτους, ἡ εὐκαιοσύνη αὐτοῦ, ἡ πανταχοῦ διαχειομένη, διήγειρε τοὺς ἐμπαιγμούς τῶν συντρόφων του. Ὁ Αὐγούστος ἦτον ὑπερήφανος καὶ φιλόδοξος καὶ λίαν ἐπίμονος εἰς τὰς δοξασίας του, καὶ ἐκ παιδὸς ἐσπούδαζε ν' ἀπορρίπτῃ τοὺς ἐξωτερικοὺς τοῦ τρόπου οὓς ἐκρινεν ὡς ἀδυναμίαν ἀτιμωτικὴν. Ἀφίκετο μὲν εἰς τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐκέρδισε νικηὴ δαπανηρὰν. Καίτοι δὲ ἀπέκρυπτεν εἰς τοὺς περὶ ἑαυτοῦ τὰς συγκινήσεις τῆς λίαν τρυφερᾶς ψυχῆς του, ἀποκρύπτων ὅμως αὐτὰς τὰς καθίστα σκληροτέρας, καὶ ἐν μὲν τῷ κόσμῳ ἀπέκτησε τὴν θλιβεράν δοξάν τοῦ νὰ ὑπολαμβάνεται ἀναίσθητος καὶ ράθυμος, ἐν δὲ τῇ μοναζίᾳ, ἡ φαντασία τῷ ἐδημιούργει βασιάνους τοσοῦτον σκληροτέρας, καθ' ὅσον δὲν ἠθελε νὰ ἐκμυστηρευθῆται αὐτὰς εἰς οὐδένα. Εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀπόκτησις φίλου ἐστὶ δύσκολος !

— Δύσκολος ! εἶναι δυνατὸν ; Ὑπῆρξάν ποτε δύο ἄνθρωποι μὴ ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους ἀπόκρυφόν τι ; — Ὁ Αὐγούστος παρετηρεῖτο ὅτι δὲν ἐπίστευε ποσῶς εἰς τὴν φιλίαν, καὶ ἐθεωρεῖτο ψυχρὸς καὶ περιφυλαττόμενος ἐν ταῖς πρὸς τοὺς γνωρίμους σχέσεσι, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐρευνᾷ περὶ τῶν ἀποκρύφων διαλογισμῶν ἀλλὰ ταυτοχρόνως χωρὶς ποτὲ νὰ λαλῇ εἴτε περὶ τῶν σκέψεων εἴτε περὶ τῶν πράξεων του. Οἱ Γάλλοι ἀγαπῶσι νὰ ὁμιλῶσι περὶ ἑαυτῶν, καὶ ὁ Σαινκλαίρ ἦτο ταμίαις ἀκούσιος πολλῶν ἀποκρύφων ἀλλοτριῶν. Ὅταν οἱ φίλοι του, τούτεσιν ὅσους βλέπομεν δις τῆς ἐβδομάδος ἐδυσφόρου κατὰ τῆς ἀλύτου ἐχεμυθείας του. Καὶ τῷ ὄντι ὅστις, ἀνευ ἐρωτήσεως μᾶς κοινοποιεῖ τὰ μυστικά του δυσαρρεστῆται συνήθως μὴ μαυθάνων τὰ ἡμέτερα, καθότι φρονεῖ ὅτι καὶ ἡ ἀπερισκεψία ὀφείλει νὰ ἦναι ἀμοιβαία.

Εἶναι κομῶμενος ἕως εἰς τὸν λαιμόν, ὁ ἐλεγέ ποτε ὁ Ἰλαρχος Ἀλφονσος Θεμίνης. Ποτὲ δὲν δύναμαι νὰ συλλάβω τὴν παραμικρὰν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν διάβολον τοῦτον Σαινκλαίρ »

ΑΛΕΚΟΣ ΒΡΑΧΝΟΣ

Ἐξεδόθησαν «Μοσκιές» Κ. Πασσαγιάννη.

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ἄχ νὰ ἔμπορῶσα νὰ γυρίσω
ἴστῃς νεότης χρόνια τὰ παλῆα
τὴν πενηντάρη μου ν' ἀρίσω
καὶ νὰ μαυρίζουν τὰ μαλλιά.

Μικροῦλα τότε καὶ σὲ ἔμένα
θὰ μ' ἐδίδες καμμιὰ ματιά
ἄχ ! χρόνια ποῦ ἴστε περασμένα
πῶς φθάσανε τὰ γερασμένα !

Ἄν ἴσως βάψω τὰ μαλλιά μου
καὶ τὸ μουστάκι τὸ ψαρρὶ
καὶ κρύψω τὰ γεράματά μου
καὶ νεῖθ καθένας μὲ θαρρεῖ.

Πρώτη Ἐσένα θὰ γελᾶσω
καὶ θὰ σοῦ πάρ' ἓνα φίλι,
φίλι ποῦ δὲν θὰ τὸ ξεχάσω
κι' ὅταν ὁ τάφος μου σφαλῆ.

Μὰ κι' ἂν μαυρίσω τὰ μαλλιά μου
καὶ δόντια ψεύτικ' ἂν φορῶ
ρυτίδωσαν τὰ μάγουλά μου
αὐτὸ νὰ κρύψω δὲν ἔμπορῶ.

Πόσο σκληρὰ εἶν' ἔτοσι' αὐλάκλια
νὰ σοῦ ὀργήνουν τὴ μορφή
τὰ βλέπεις πίνεις τί φαρμάκλια
τί λύπη ποῦρχειται κρυφῇ !

Προδίδουν μαρτυροῦν τὸ χρόνια
βαθεῖα τὰ σκάβει ὁ καιρὸς
καὶ λύνει τὸ κορμὶ σὰν χιόνια
κ' ἔρχεται ὁ χάρος ὁ σκληρὸς,

Γ. ΒΑΡΒΑΤΗΣ

«Τὸν νομίζω ὀλίγον Ἰησοῦτην,» ἐπανέλαβεν ὁ Ἰούλιος Λαμβέρτος, » κάποιος μ' ἐβιβαίωσε μεθ' ὄρκου ὅτι τὸν ἀπῆντησε δις ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ Ἀγ. Σουλπικίου. Κάνεις δὲν ἤξεύρει τί σκέπτεται. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἤμπορῶ νὰ τὸν σχετιζῶμαι ἀντίως.»

Ἐχωρίσθησαν. Ὁ Ἀλφόνσος ἀπῆντησε τὸν Σαινκλαίρ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Λεωφόρον, περιπατοῦντα τὴν κεφαλὴν ἐσκυμμένην, καὶ μὴ βλέποντα οὐδένα καὶ τὸν ἐσταμάτησε λαβῶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βραχίονος. Πρὶν δὲ φθάσῃ εἰς τὴν ὁδὸν Εἰρήνης, τὸν διηγῆθη ὅλην τὴν ἱστορίαν τῶν ἐρώτων του μετὰ τῆς κυρίας ***, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶναι τόσον ζηλότυπος καὶ κτηνώδης.

(Ἐπεται συνέχεια).

Ψ Η Φ Ι Δ Ω Ξ Ο Ξ

Τὰ χρόνια δὲν κάμνουν φρονίμους ἀλλὰ μόνον γέρους.

Μὴ κακολογεῖτε ποτὲ τὸν ἑαυτὸν σας. Οἱ φίλοι σας ἀρκούν.

TAALDE-FRANCOIS

Χάριν λαβῶν μέμνησο, καὶ δούς ἐπιλάβου.

ΓΝΩΜΙΚΟΝ

Αἱ μεγάλοι θέσεις ὁμοιάζουν με τοὺς ὑψηλοὺς βράχους, μόνον οἱ ἀετοὶ καὶ τὰ ἔρπετά φθάνουν μέχρις αὐτῶν.

Ἡ τιμὴ εἶναι ἢ αἰδῶς τοῦ ἀνδρός.

ALF. DE VIENT

Διὰ τοῦ γάμου συνήθως τελειώνουν ἐν τῷ θεάτρῳ αἱ κωμῳδίαὶ καὶ ἀρχονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ αἱ τραγωδίαὶ.

Ἐξεδόθησαν «Μοδκιές» Κ. Πασσαγιάννη

ΣΤΕΦ. ΜΑΡΤΖΟΚΗ

ΠΟΙΜΑΤΑ

Τὰ Ἱερά.—Τὰ Βίβηλα.—Χριστιανισμός.—Πανθεϊσμός.—Μονοθεϊσμός.—Μεγαλοφυΐα καὶ Ἐπιστήμη.—Πόλεμος.—Εἰρήνη.—Στίχοι Βάρβαροι.

Κομψάτατος τόμος εἰς σχῆμα 8ον ἐκ 18 περίπου τυπογραφικῶν φύλων, μετὰ τῆς εἰκόνας τοῦ ποιητοῦ.

Τιμᾶται φράγκα 3

Τὸ ὄνομα τοῦ κ. Σ τ ε φ ἄ ν ο υ Μ α ρ τ ζ ῶ κ η εἶνε ἐκ τῶν γνωστοτάτων μεταξὺ τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ποιητῶν. Τὰ ποιήματά του τὰ δημοσιευθέντα κατὰ καιροὺς εἰς περιοδικὰ, ἐξετιμήθησαν μεγάλως ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ξένων, τόσον διὰ τὴν αὐστηρὰν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀρμονικοτάτου στίχου, ὅσον καὶ διὰ τὴν φιλοσοφικὴν βαθύτητα τῶν ἰδεῶν, ἀναδείξαντα τὸν κ. Σ τ ε φ ἄ ν ο υ Μ α ρ τ ζ ῶ κ η ν ποιητὴν πρωτότυπον, ἰδιαιτέρας ὄλως φυσιογνωμίας. Ἐργαζόμενος δὲ ἀνεκδότως καὶ δημοσιεύων πρὸ ἑτῶν εἰς τὰ ἐγκριτότερα φιλολογικὰ φύλλα, ἐστερέωσε τὴν φήμην, ἧς ἠξιώθη ἐξ ἀρχῆς καὶ ἔγνωρίσθη πολὺ εἰς τὸ παρ' ἡμῶν κοινὸν τῶν γραμμάτων.

Δημοσιεύοντες ὅθεν σήμερον εἰς ἕνα τόμον τὰ ποιήματα τοῦ κ. Σ τ ε φ ἄ ν ο υ Μ α ρ τ ζ ῶ κ η τὰ ἰδίῳ κ' ἐκεῖ κατεσπαρμένα μετ' ἄλλων πολλῶν ἀνεκδότων, πεπεισμένοι ὅτι ἐκτελούμεν δικαίῃ πόθον τῶν φιλοφύλων, οἱ ὅποιοι θὰ σπεύσουν νὰ κοσμηθῶσι τὴν βιβλιοθήκην των με τὴν

πλήρη ταύτην συλλογὴν τῶν ἔργων ἐνὸς τῶν δοκιμοτέρων μας ποιητῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ εἰς τὸ γραφ. τῆς «ΙΡΙΔΟΣ»

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πετράκη ἀριθ. 15.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Μαρτίου 1898

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

Χρῆστος Σ. Χιώτης

ἔναντι Μητροπόλεως Ἐν Ἀθήναις

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ἄν. Παπ. Κάϊρον, αἰτούμενα φύλλα μετ' ἀποδείξεως ἐστάλησαν.—κ. Στέφ. Αὐγ. Κόρινθον, ἀναμένον ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ταχ. δευτέρου μας.—Δ. Ἰδ. Ἐλ. Καρ. Κύμην, Γνωρίσατε παρακαλοῦμεν εἰς ποίους καὶ πόσα φύλλα ἐλλείπουσιν.—κ. Ἄνδρ. Ἡλ. Ναύπλιον, ἢ σιγῇ σας ἀνεξήγητος.—κ. Διον. Ἰα. Ναύπλιον, τὸ ποιημάτων τοῦ ὠραίου Ἀγγέλου Βύρωνος καλὸν, δημοσιευθήσεται εἰς τὸ ἐπόμενον.—Θρ. Ζωιόπουλον ἐλάδομεν ἐπιστολὴν σας, εὐχαριστοῦμεν ἀπείρως δι' ἐνεργείας σας.—Γ. Κυρ. Λάρνακα (Κύπρου) πρὸ μὴνός στερούμεθα εἰδήσεών σας. Διατί;—Π. Ἀργ. Ἀλεξάνδρειαν φιλικὴν σας ἐλάδομεν, εὐχαριστοῦμεν, ταχυδρ. λαμβάνετε προηγούμενα φύλλα καὶ ἀποδείξεις.—Ἄλ. Κον. Μανσόουραν, πληροφορησάτε μας παρακαλῶ περὶ ἐνεργειῶν σας.—Ἡλ. Γ. Μανσόουραν, Γράφομεν.—Ἄντ. Καζ. Χανιά Κρήτης) ἢ παράκλησίς σας ἐτετέλεσθη.—Π. Τσ. Ἀνδριτσάινα. Αἰτούμεν συγγνώμην διὰ βραδείαν δημοσίευσιν Κλεοπάτρας ἀλλὰ τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῆς ἀπουσίας μας, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ τύχωμεν ταύτης.—Γ. Πολ. Σῦρον, ἀναμένον.—Γεωργ. Κερ. Κάϊρον, ἢ Ἑλένη δὲν ἐκπνίγη, γράφομεν.—Β. Χαδ. Κάϊρον Περιμένομεν ἀπάντησιν σας.

Ἐξεδόθησαν «Μοδκιές» Κ. Πασσαγιάννη.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδίδονται προδεχῶς

Πίναξ σταθερῶν πολλαπλασιαστῶν

Πρὸς ταχεῖαν καὶ ἀκριθεῖ εὐρεσιν τῶν τόκων αἰουδήποτε ποσοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ ἔτους ὑπὸ Ἀ ν α σ τ α σ ί ο υ Σ. Τ υ π ἄ λ δ ο υ Ἀπαρτίτητον διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ τραπεζίτας.

Ἡ «Ἴρις» ἐγγράφει συνδρομητὰς.

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρ. 2—Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2.

—Προσεχῶς ἐκδίδονται διηγήματα καὶ ποιήματα τοῦ νσαροῦ κ. Χ ρ. Β α ρ λ ἔ ν τ η ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐμπνευσις.

Ἡ συλλογὴ πολυσέλιδος καὶ καλλιτεχνικῶς ἐκτετυπωμένη θὰ τιμᾶται 3 δραχμ. ἐν τῷ ἔσωτερικῷ καὶ 3 φρ. ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΤΗΝ «ΙΡΙΔΑ ΑΘΗΝΩΝ»

ἀντιπροσωπεύουσιν :

- ΕΝ ΚΑ·Ι·ΡΩ δ κ. Χαδεμένος
- » ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ δ κ. Ἰω. Νταφώτης.
- » ΜΑΝΣΟΥΡΑ δ κ. Ἄλ. Κονταρός.
- » ΖΑΓΑΖΙΚΙΩ δ κ. Α. Χατζηϊωάννου.
- » ΛΑΡΝΑΚΙ (Κύπρου) δ κ. Γεώρ. Κυπριατός.
- » ΛΕΥΚΩΣΙΑ » δ κ. Κων. Ρώσδος
- » ΠΟΡΤ—ΣΑ·Ι·Τ δ κ. Ι. Παππαντωνόπουλος.
- » ΣΥΡΩ δ κ. Ι. Νάννος.

Παρά τοῖς ἄνω κυρίως ἐγγράφονται συνδρομηταί.

Παρακαλοῦνται ὁδοὶ τῶν κ κ. συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουσι τακτικῶς τὸ φύλλον νὰ μᾶς ἀναφέρωσι τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΛΑΤΥ

Ἐν Ζαγαζικίῳ

Καθαριότης καὶ περιποιήσις Παρισινή.

Hôtel d'Egypte

τῶν προδευτικωτάτων κυρίων Ἀδελφῶν Βαρούχα

Ἐν ΖΑΓΑΖΙΚΙΩ

Εὐρίσκετε τὴν καθαρωτέραν τροφὴν καὶ ἀναπαυτικώτερον ὑπνον.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Σ. ΣΑΟΥΛΗ

Ἐν Ζαγαζικίῳ

Ἐτοιμα ἐνδύματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν, πλουσιωτάτη συλλογὴ, τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΜΕΓΑ ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ Ο „ΝΕΙΛΟΣ“

Ἐν Μασούρα

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Νείλου

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ

ἐμπορορράπτης

Ἐν Ζαγαζικίῳ

Τράσματα Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Γούστο Παρισινῶ.

Hôtel-Restaurant et Bar

Rouayal

Manssourah

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

παρὰ τὴν προκουμαίαν Νείλου.

Καθαριότης καὶ περιποιήσις ἐκτακτος. Θέα μαγευτικῆ, Μαγειρικῆ καθαροτάτη, δωμάτια εὐαερα.

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΡ ΚΑΛΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ

Προμηθευτοῦ τῆς Κεδιδικῆς οἰκογενείας. Τὰ ἐκλεκτότερα καὶ κομψότερα ὑποδήματα εἰς τοῦ Χρ. Καλλιγοπούλου.

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Χονδρικῶς καὶ Λιανικῶς

ΠΑΥΛΟΣ Γ. ΖΩΜΠΟΣ

Ὀπισθεν Μικτῶν Δικαστηρίων ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Αἰγύπτου)

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΖΟΥΡΟΥ

Ἀλεξάνδρεια (Ἐντὸς τῆς Γαλλικῆς ἀγορᾶς)

Ἄπαντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια ποτὰ

ΕΔΩΔΙΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Νωπότατα καὶ εἰς τιμὰς προσίτας τοῖς πᾶσι

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΠΑΝΑΓΑΤΟΥ

Ἐν Ζαγαζικίῳ

Ὅ,τι ζητήσετε θὰ τὸ εὕρητε εἰς τὸ ἐλωδιμοπωλεῖον τοῦτο. Ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ εἶνοι, ὅλα τὰ ἡδύποτα, τὰ πάντα εἰς τοῦ κ. Παναγάτου.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

Η ΚΑΜΕΛΙΑ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ἐρμού

Γ. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ ὠραιότερα καὶ εὐθηνότερα βαπτιστικά, παιδικὰ ἐνδυμασίαι, ὅλα τὰ κεντήματα, καὶ ὅτι ζητήσῃ καὶ τὸ ἰδιότροποτερον γούστο θὰ εὕρητε εἰς τοῦ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἡ ὠραιότερα ΡΕΤΣΙΝΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ εὐρίσκειται εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον Δ. Παππαδοπούλου

Hôtel Khedivial

Mansourah

George Penemenos

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΘΕΟΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΙΛΟΥ

225 — Ἐν Ἀθήναις Ὀδὸς Αἰόλου — 225

Κατωθὶ τῆς οἰκίας Καφατζόγλου.

Τὰ στερεώτερα, τὰ κομψότερα, τὰ εὐθηνότερα ὑποδήματα κατασκευάζονται.

Μικ δοκιμὴ ἔρκει.

ΘΑΥΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑΣ

Ἐν τῷ νέῳ καταστήματι ἀνδρῶν εἰσῶν τοῦ κ. Θερμίδου Μικ δοκιμαστικὴ ἐπίσκεψις θὰ βεβαιώσῃ τὸ κοινὸν περὶ τοῦτου. Πραγματικὴ εὐθηνία εἰς ὅλα τὰ εἶδη. Τὰ φωνὴ ἐπὶ παραδείγματι τῆς 1 δραχμῆς μόνον 65 λεπτά.

Τιμαὶ ὠρεισμένα

ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΡΙΧ-ΡΙΧ

Ὀδὸς Στὰδίου ἀριθ. 51.

ΜΕΓΑ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΔΟΥΚΟΥΜΙΩΝ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Προμηθευτοῦ τῆς Β. Αὐλῆς.

Κατασκευάζονται τὰ ὠραιότερα Δουκούμια τὰ παγκοσμίου φήμης Δουκούμια Ἀμυγδαλοῦ, Φιστικῆ, Μπαννας Ἀναγὰς Τριανταφύλλου, Πικρομύγδαλο, φραουλα κτλ.

Δέχεται παραγγελίας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἔσωτερικὸν

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΩ

Πλατεία Καραϊσκάκη

ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΑΚΟΥΡΑΤΟΥ

Τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Κακούρατος εἶναι ἄρκουσα σύστασις διὰ τὸ πρῶτον Ἐστιατόριον τοῦ Πειραιῶς.

Καθαριότης ἐκτακτος, ὑπηρεσία πρόθυμος

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΕΥΣΤΡ. ΠΕΡΑΤΙΚΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κατασκευάζονται τὰ ὠραιότερα ποτὰ Ἀθόρακον, Τριανταφύλλον, νέκταρ καὶ Ρίγανην ἐξοχον.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΡΕΤΣΙΝΑ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Αἰόλου 51 Ἀπιστευτῶς εὐθηνία

Ὀλομᾶλλινα-Ὀλομᾶλλινα-Ὀλομᾶλλινα

Ἐποστηρίζετε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν

Π. Β. ΜΠΑΒΕΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ἀγ. Μάρκου

πλησίον Ἱεροῦ Λόχου

Πωλοῦνται παντὸς εἶδους βερνίκια δέρματα Γαλλίας.

καὶ πάντα τὰ εἶδη τῆς ὑποδηματοποιίας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η "ΑΣΤΡΑΠΗ,"

ΜΙΧΑΗΛ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἐν Πειραιῶ

Ἐκτελοῦνται ἅπασαι αἱ φωτογραφικαὶ ἐργασίαι εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους συναγωνισμοῦ.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Δρομολόγιον ἀπὸ 5 'Ιουνίου 1897

Καθ' ἐκάστην

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ	
Π. Μ.	5.40	Π. Μ.	6.40
κατ' εὐθείαν	7.30	κατ' εὐθείαν	8.25
	9.30		10.40
	11.20	κατ' εὐθείαν	12.05
κατ' εὐθείαν	12.—		
M.M.	3.—	M.M.	2.20
κατ' εὐθείαν	4.—	κατ' εὐθείαν	4.05
	5.—		5.10
κατ' εὐθείαν	6.—	κατ' εὐθείαν	6.05
	7.—		7.10
κατ' εὐθείαν	8.—	κατ' εὐθείαν	8.05
	10.—		10.10
			11.10

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προστίθενται

9.— M.M.	9.10 M.M.
11.— M.M.	12.— M.M.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ	
8.05 Π.Μ.		6.30 Π.Μ.	
4.50 M.M.		5.15 M.M.	

Κατὰ πᾶσαν Τρίτην Πέμπτην καὶ Σάββατον διὰ Κηφισσίαν (Λαϊκὰ) Α' Θέσις δρ. 1 — Γ' Θέσις δρ. 0.65

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΕΤΑΡΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. 7 π.μ. Δι' Αἴγιαν, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος καὶ Νάυπλιον.

ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδα, Ἀγ. Μαρίναν, Μῶλον, Ὠρεοὺς καὶ Βῶλον.

ΤΡΙΤΗΝ, 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Τήνον, Ὑστέρνια, Κόρθιον, καὶ Ἄνδρον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 π. μ. Διὰ Ὑδραν, Σπέτσας, Μονεμβασίαν, Βάττικα, Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελίνιτσαν, Καρδαμύλην Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἀγ. Κυριακὴν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον. Κυλλήνην, Μεσολόγγιον καὶ Πάτρας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 8 μ. μ. Λουτράκιον, Ἀντίκυρα, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον. Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Βασιλικὴν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν, καὶ Κραθασαράν.

ΣΗΜ. Ἐκάστην Τρίτην διὰ τῶν αὐτῶν πρὸς ἐγγίσεων Θεσσαλονίκην.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΤΑΚΤΙΚΑΙ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 8 π. μ. Διὰ Γυθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 9 μ. μ. Διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Λευκάδα, Κόπραιναν, Κραθασαράν καὶ Κέρκυραν.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Μῶλον, Ἀγ. Μαρίναν καὶ Ὠραιούς.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 8 μ. μ. Διὰ Σύρον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Μῶλον, Ἀγ. Μαρίναν καὶ Ὠρεοὺς.

Ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ, 8 μ. μ. Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. (κατ' εὐθείαν)

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΝ

Γραμμαὶ Ἀθηνῶν Π. Ν. Φαλήρου καὶ Ν. Φαλ. Πειραιῶς

Δρομολόγιον ἰσχύον διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον Ἀπο τῆς 29 Σεβρίου 1897

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον Ἀκαδημία	Ἐκ Φαλήρου εἰς Πειραιᾶ	Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον Πλατεῖα Δημαρχείας	Ἐκ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας
Π. Μ.	Π. Μ.	Π. Μ.	Π. Μ.
6 —	6 —	—	—
6.40	6.20	6.20	6.40
7.20	7.20	7.—	7.20
8 —	8 —	7.40	8.—
8.40	8.40	8.20	8.40
9.20	9.20	9.—	9.20
10.—	10.—	9.40	10.—
10.40	10.40	10.20	10.40
11.20	11.20	11.—	11.20
12.05	12.—	11.40	12.—
M.M.	M.M.	M.M.	M.M.
12.40	12.40	12.20	12.40
1.20	1.20	1.—	1.20
2 —	2 —	1.40	2 —
2.40	2.40	2.20	2.40
3.20	3.20	3.—	3.20
4.—	4 —	3.40	4.—
4.40	4.40	4.20	4.40
5.20	5.20	5.—	5.—
6 —	6 —	5.40	5.20
6.40	6.40	6.20	6.—
7.20	7.20	7.—	6.40
8.—	8.—	7.40	7.30
	8.40	8.20	8 —
			8.40

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς καιρῶ ἐπιτρέποντος

M.M.	M.M.	M.M.	M.M.
12.05	12.—	12.20	12.—
12.40	12.40	1.—	12.40
1.10	1.25	1.40	1.30
1.40	1.55	2.10	2.—
2.10	2.25	2.40	2.30
2.40	2.55	3.10	3.—
3.10	3.25	3.40	3.30
3.40	3.55	4.10	4.—
4.10	4.25	4.40	4.30
4.40	4.55	5.10	5.—
5.10	5.25	5.40	5.30
5.40	5.55	6.10	6 —
6.10	6.25	6.40	6.30
6.40	6.55	7.10	7.—
7.10	7.25	7.40	7.30
7.40	7.55	8.10	8 —
8.10	8.25	8.40	8.30
—	8.55	9.10	9 —

Ἐκ Καλλιθέας εἰς Ἀθήνας π. μ. 5.35. 6.15 Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Καλλιθέαν μ. μ. 8.40. 20 Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον 9. μ. μ.

ΣΗΜ. Ἡ πώλησις τῶν εἰσιτηρίων γίνεται εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς πλησίον τῆς Δημαρχίας, ἐν Ν. Φαλήρῳ παρὰ τῷ σταθμῷ, ἐν Ἀθῆναις δὲ παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ στάσει Ὀρρανίδου καὶ σταθμῷ Μακρυγιάννην.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

Ἐκάστην Πέμπτην Μεσημβρίαν διὰ Χανία, Ρέθυμνον Ἡράκλειον καὶ Ἀλεξάνδρειαν. Κύπρον κλπ. Ἐκαστον Σάββατον μεσημβρίαν διὰ Χίον, Σμύρνην, Κων)πολιν, Βραίταν, Ὀδησσὸν καὶ δι' ὅλας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Μεγάλῃ ἔκπτωσιν Ναύλων